

STANDPLAATS BEIJING - VLEGANGST

GPD, 21 november 1998

Van onze correspondent Jan van der Made

(GPD) - Er lag nog een wiel op de startbaan van de Internationale luchthaven van Shanghai, Hongqiao. En het vliegtuig was al vertrokken. Maar welk vliegtuig? Na hectisch gebel en gesein, de verkeerstoren moet een chaos geweest zijn, bleek het een China Eastern vlucht richting Tokyo te zijn. Het toestel keerde terug, en wist te landen, zonder voorwiel. En zo werd er, voor de tweede keer in twee maanden tijd heroïsch gedrag gemeld van het Chinese luchtvaartpersoneel. De eerste keer was september, toen een andere vliegtuig, ook China Eastern, er niet in slaagde het wiel uit te laten klappen. Een paginagroot artikel in de *China Daily* prees de vastberadenheid van het personeel, dat "ondanks de crisissituatie deed alsof er niets aan de hand was". In-flight tijdschriften die soms in Chinese vliegtuigen liggen beschrijven andere heldendaden. "Ondanks het noodweer en herhaaldelijke waarschuwingen van de verkeerstoren dat de landingsbaan te glad was, landden de piloten toch, en geen van de passagiers raakte gewond", aldus een van die berichten.

Toch gaat het vooruit met de Chinese luchtvaart. Piloten van China's beste luchtvaartmaatschappij, Hainan Airlines worden door Amerikanen getraind die daar een salaris van 20.000 dollar per maand voor krijgen. In de afgelopen twintig jaar is de gammele, voor het grootste deel uit Russische vliegtuigen bestaande Chinese luchtvloot vervangen door Amerikaanse Boeings en Europese Airbusen. Sinds 1995, afkloppen, zijn er eigenlijk geen grote luchtvaartongelukken meer geweest met Chinese luchtvaartmaatschappijen.

Hoewel ik laatst toch wel weer even moest slikken tijdens een vlucht met een overgebleven Yun-7 - made in China- tussen de kustplaatsen Hangzhou en Wenzhou. Het leek wel een oude bus. Er zat lichtgroen, afbladderend bloemetjesbehang op de wanden en blauwe gordijntes voor de ramen die je met een koordje kon dichttrekken. De stewardessen deelden waaiers uit omdat de airconditioning kapot was. Het onregelmatige zoemen van de twee propellers maakte de reizigers vreselijk nerveus. Sommigen vulden hun tijd door in het gangpad heen en weer te rennen en aanwijzingen te geven aan de zweterige piloot die voorin de luchtbus zat, zonder noemenswaardige afscheiding van de passagiersruimte. Er werden vochtig geparfumeerde zakdoekjes uitgedeeld die, volgens het Engelse opschrift, afdoende zouden zijn tegen AIDS en de lunch bestond uit gedroogde reepjes rundvlees. Uiteindelijk ging alles goed, en landde het vliegtuig drie minuten te vroeg op de plaats van bestemming.

Natuurlijk, alleen flauwerikken hebben vliegangst. Maar ik kijk tegenwoordig bij het opstijgen toch steeds even op de startbaan. Misschien rolt er, héél snel, een wiel mee.

© Jan van der Made